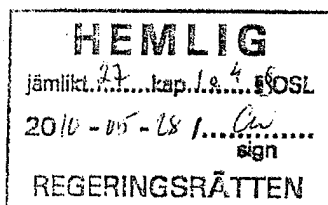

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
7411-09

meddelad i Stockholm den 28 maj 2010

KLAGANDE

Skatteverket
171 94 Solna

MOTPART

[REDACTED]

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Skatterättsnämndens beslut den 10 november 2009 i ärende dnr 47-08/I, se bilaga

SAKEN

Förhandsbesked angående mervärdesskatt

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten ändrar Skatterättsnämndens förhandsbesked och förklarar att avdragsförbudet avseende ingående mervärdesskatt som hänför sig till stadigvarande bostad ska tillämpas på de förvärv som avses i ansökan.

Regeringsrätten förordnar att sekretessbestämmelserna i 27 kap. 1 och 4 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämpliga på

DOM

2

Mål nr
7411-09

uppgifter som har tagits in i denna dom utom i fråga om vad som står under rubriken Regeringsrättens avgörande.

YRKANDEN M.M.

Skatteverket yrkar att Regeringsrätten, med ändring av förhandsbeskedet, förklarar att stiftelsen inte har rätt till avdrag för den ingående skatt som avses i stiftelsens ansökan. Skatteverket anför bl.a. följande. Det är inte ifrågasatt i målet att de aktuella gästforskarbostäderna såväl med avseende på deras karaktär som på användningen är att anse som stadigvarande bostäder i den mening som avses i mervärdesskattelagen (1994:200), ML. Det förhållandet att frivillig skattskyldighet kan medges vid uthyrning till staten innebär inte att bestämmelserna i 8 kap. ML inte ska tillämpas. Därför måste en prövning göras om det särskilda avdragsförbudet i 8 kap. 9 § första stycket 1 ML är tillämpligt. Avdragsförbudet är enligt dess ordalydelse tillämpligt på den ingående skatt som hänför sig till stadigvarande bostad även om fastighetsägaren inte själv hyr ut bostaden direkt till de boende utan genom ett mellanled. Regeringsrättens avgörande i RÅ 2005 not. 78 innebär att rum och lägenheter enligt 3 kap. 3 § andra stycket ML är att betrakta som stadigvarande bostäder redan hos fastighetsägaren när rummen och lägenheterna upplåts av denne till en hyresgäst som vidareuthyr rummen och lägenheterna till de boende.

 (stiftelsen) anser att Regeringsrätten ska fastställa förhandsbeskedet. Stiftelsen hänvisar till vad den anfört i Skatterättsnämnden och tillägger bl.a. följande. Det framgår klart av rättsfallet RÅ 2005 not. 78 att kommunen i det fallet inte vidareuthyrde bostäderna utan använde dessa i sin egen verksamhet för att användas av hemlösa för boende. Utgången i rättsfallet är således inte tillämplig på det transaktionsled som ska bedömas i detta mål. Det är den som använder fastigheten för stadigvarande boende som avdragsförbudet avser, inte tidigare led i en transaktionskedja. Det är stiftelsens hyresgäst som upplåter lägenheter som stadigvarande bostad och det är därför endast hyresgästen som ska träffas av avdragsförbudet.

SKÅLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Enligt 8 kap. 9 § första stycket 1 ML får avdrag inte göras för sådan ingående mervärdesskatt som hänför sig till stadigvarande bostad.

Stiftelsen avser att uppföra [redacted] byggnader med [redacted] gästforskarbostäder. Byggnaderna ska hyras ut till [redacted] som i sin tur ska hyra ut bostäderna till gästforskare vid [redacted]. Frågan i målet är om de bostäder som stiftelsen avser att hyra ut till [redacted] utgör stadigvarande bostäder i den mening som avses i 8 kap. 9 § första stycket 1 ML och om avdragsförbudet ska tillämpas.

Avdragsförbudet avseende stadigvarande bostad har enligt förarbetena till lagstiftningen införts för att säkerställa att avdrag för ingående mervärdesskatt inte görs för kostnader som normalt är att anse som privata levnadskostnader (jfr prop. 1989/90:111 s. 127 och prop. 1993/94:99 s. 212). Regeringsrätten har funnit att avdragsförbudet måste uppfattas som en schablonregel som ska tillämpas oberoende av om huvudregeln i 8 kap. 3 § första stycket ML skulle medföra rätt till avdrag därför att skatten hänför sig till förvärv i näringsverksamheten (RÅ 2003 ref. 100 I och II). När det gäller räckvidden för avdragsförbudet har Regeringsrätten funnit att både utformningen och den faktiska användningen av en byggnad eller byggnadsdel kan tillmätas betydelse (se exempelvis RÅ 2003 ref. 100 I och II samt RÅ 2005 ref. 34).

Regeringsrätten gör följande bedömning.

Stiftelsen avser, till skillnad mot vad som var fallet i den situation som aktualiserades i det av Skatterättsnämnden nämnda notisfallet RÅ 2007 not. 139, att förvärva bostäder för användning i stiftelsens yrkesmässiga verksamhet. Förhållandena är därmed sådana att det schabloniserade avdragsförbudet för ingående mervärdesskatt hänförlig till stadigvarande bostad i princip är tillämpligt. Bostäderna skiljer sig när det gäller utformning inte från bostadslägenheter i det allmänna bostadsbeståndet. Stiftelsens hyresgäst, [redacted], ska inte vidareupplåta bostäderna under sådana förhållanden att verksamheten för [redacted]

DOM

4

Mål nr
7411-09

██████ del kommer att innebära rumsuthyrning i hotellrörelse eller liknande (jfr RÅ 2002 ref. 67). Inte bara utformningen utan också användningen av stiftelsens bostäder får därför anses vara sådan att de ska betraktas som stadigvarande bostäder i den mening som avses i ML. Det förhållandet att stiftelsens uthyrning sker till ████████ och inte direkt till de boende kan inte föranleda att avdragsförbudet inte ska tillämpas för stiftelsens del. Avsaknaden i 3 kap. 3 § andra stycket och 9 kap. ML av begränsningar i möjligheten till frivillig skattskyldighet vid uthyrning av fastigheter till staten innebär inte heller att avdragsförbudet inskränks.

Stiftelsen får således inte göra avdrag för den ingående skatt som hänför sig till de förvärv som görs för uthyrningen av bostäderna.

Karin Almgren

Peter Kindlund

Lennart Hamberg

Margit Knutsson

Olle Stenman

Axel Hanson
Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd II
Föredraget 2010-05-05